

༄༅། །མཁམ་པ་ཕྱི་རྒྱལ་པོའི་ཁྱད་ཚེས་ཀྱི་འགྲེལ་བ་བཞུགས་སོ། །

The Special Teaching of the Wise and Glorious King

by Patrul Rinpoche

The Commentary

མཚུངས་མེད་སྤྲུགས་རྗེའི་མངའ་བདག་དྲིན་ཅན་རྩ་བའི་སྤྲུལ་ལ་ཕུག་འཚལ་ལོ། །

Homage to the incomparable lord of compassion, my root master, in all his kindness!

འདིར་ཉ་སྐོམ་སྦྱོད་པའི་གནད་ཅུང་དུ་ཉམས་སུ་ལེན་པའི་རྒྱལ་འཚད་པ་ལ། དང་པོ་དཀོན་མཆོག་ཀུན་འདུས་ཀྱི་ངོ་བོ་སྤྲུལ་ལ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་དེ་ལ་ཕུག་འཚལ་བ་ལོ་ནས་སྐབས་གནས་ཇི་སྟེད་པ་ལ་ཕུག་འཚལ་བར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར། སྤྲུལ་ལ་ཕུག་འཚལ་ལོ་ཞེས་སོ། །།

In order to explain, in a few crucial points, how to take to heart the practice of view, meditation and action, first of all, as the lama embodies completely the Buddha, Dharma and Saṅgha simply to pay homage to him alone is to pay homage to all sources of refuge everywhere. And so: **“Homage to the master!”**

དེ་ནས་བཤད་བྱའི་དོན་ཡང་ཙུ་བརྒྱད་ཀྱི་སྐྱེ་མ་ཐམས་ཅད་རང་སེམས་དང་དབྱེར་མེད་པར་ཤེས་ནས་
ཉམས་སུ་སྒྲུབ་ན་ལྟ་སྒྲོམ་སྤོང་གསུམ་ཡང་དེར་འདུ་བ་ཡིན་པས་ན། ལྟ་སྒྲོམ་སྤོང་གསུམ་ ཙུ་བརྒྱད་ཀྱི་
སྐྱེ་མའི་མཚན་དོན་དང་སྐྱུར་ནས་འཆད་པའི་དང་པོ་ནི།

Now for the main subject: If you take the practice to heart, while recognizing that the root and lineage masters are all inseparable from the true nature of your mind, this embodies the actual practice of view, meditation and action. So view, meditation and action are explained here by relating them to the meaning of the root and lineage masters' names.

དབྱིངས་སྤོང་པ་དང་བྲལ་བའི་ཚོས་ཉིད་བདེ་གཤེགས་སྤིང་པོའི་གྲོང་ཆེན་པོ་ན་འཁོར་འདས་ཀྱི་སྤང་
བ་རབ་འབྱུངས་ཇི་སྟེད་པ་ཐམས་ཅད་ཚོས་ཉིད་མཉམ་པ་ཉིད་དུ་རྩོགས་པའི་དོན་ཤེས་པ་ནི་ལྟ་བ་ཡིན་
པས་ན། ལྟ་བ་གྲོང་ཆེན་རབ་འབྱུངས་ཡིན།

First, the View is the realization that all the infinite appearances (rabjam) of saṃsāra and nirvāṇa, in their entirety, are perfectly contained and by nature equal within the all-encompassing space of the vast expanse (longchen) of buddha nature, which is the true nature of reality, free from any elaboration or complexity. And so: **“The view is Longchen Rabjam: infinite, vast expanse”**.

དེ་ལྟ་བུའི་ལྷོ་བ་སྒྲོམ་བྲལ་གྱི་རང་བཞིན་མཁུན་ཆ་ཤེས་རབ་ལྷན་མཐོང་གིས་གཏུན་ལ་འབེབས་ཤིང་
སྒྲོང་ཉིད་དེའང་སྒྲིང་རྗེ་བརྩེ་བ་ཆེན་པོའི་ཞི་གནས་ཀྱི་ཐབས་དང་མ་བྲལ་བར་རྩེ་གཅིག་ཏུ་མཉམ་པར་
འཇོག་པ་སྟེ། སྒྲོང་ཉིད་སྒྲིང་རྗེ་དང་འབྲེལ་བ་ནི་སྒྲོམ་པ་ཡིན་པས་ན། **སྒྲོམ་པ་མཁུན་བརྩེའི་འོད་ཟེར་**
ཡིན།

This view of the freedom from all elaboration is realized conclusively with the wisdom (khyen) that is the insight of vipaśyanā; and to rest evenly and one-pointedly in that state of śūnyatā, without ever separating from the skilful means of the śamatha of loving compassion (tsé), is the meditation that unites emptiness and compassion. So, **“Meditation is Khyentse Özer: rays of wisdom and love”**.

དེ་ལྟ་བུའི་སྒྲོམ་དང་ལྷན་པའི་ངང་ནས་རྒྱལ་བའི་སྐྱུ་གུ་བྱང་རྒྱུ་བ་སེམས་དཔའ་རྣམས་ཀྱི་རྩལ་དང་
མཐུན་པའི་གཞན་ཕན་པ་ལོ་ཏུ་སྤྱིན་པ་བྱས་ཉམས་སུ་ལེན་པ་ནི་སྦྱོང་པ་ཡིན་པས་ན། **སྦྱོང་པ་རྒྱལ་**
བའི་སྐྱུ་གུ་ཡིན།

Action is to be imbued with such a view and meditation and then to practise the six perfections so as to benefit others, in keeping with the ways of the bodhisattvas, “the new

shoots of the buddhas”. So, **“Action is Gyalwé Nyugu, that of the bodhisattvas”**.

དེ་ལྟར་སྲུང་ལྷ་སྒོམ་སྦྱོང་གསུམ་ཉམས་སྲུ་ལེན་པའི་གང་ཟག་དེ་སྐལ་པ་དང་ལྷན་པར་སྦྲོན་པའི་ཕྱིར། དེ་
ལྟར་ཉམས་སྲུ་ལེན་པ་ལ། དེའང་གནས་དབེན་པའི་རི་ཁྲོད་བསྐྱེན་ནས་འཇིག་རྟེན་ཚེ་འདིའི་བྱ་བ་
བཏང་སྟེ་ཚེ་གཅིག་ཏུ་ཉམས་སྲུ་ལེན་རྒྱས་ན་ཚེ་འདིར་ཀ་དག་གི་གཞི་ཐོག་ཏུ་གྲོལ་བར་འགྱུར་བས་ན།
ཚེ་གཅིག་སངས་རྒྱས་ལ་ཐང་མེད།

To show how fortunate is the person who practises such view, meditation and action, **“One who practises in such a way,”**

Those who are able to seclude themselves in an isolated retreat, put aside the worldly cares and activities of this life and practise single-mindedly, will gain liberation—in their very lifetime—in the ground of primordial purity. So, **“May well attain enlightenment in this very life”**.

དེ་ལྟར་མིན་ཡང་དེ་ལྟར་སྲུང་ལྷ་སྒོམ་སྦྱོང་གསུམ་ལ་སློལ་ཕྱོགས་པ་ཙམ་ཡོད་ཀྱང་། ཚེ་འདིར་རྒྱུ་དང་
ལས་ཏུ་ཁྱེར་ཤེས་པ་དང་། ཚེ་འདིའི་བྱ་བ་ཞག་ལ་རེ་དོགས་མང་པོ་མི་སྦྱེ་ཞིང་ཕྱི་མ་བདེ་བ་ནས་བདེ་
བར་འགྲོ་བར་འགྱུར་བས་ན། མིན་ཡང་སློབ་དེ་ཨ་ལ་ལ།

However, even if not, simply by turning your mind towards such view, meditation, and action, you

will know how to transform all life's difficulties into the path, you will have less hope and fear about the preoccupations of this life, and in the next life you will go from happiness to happiness. So, **“And even if not, what happiness! What joy! A la la!”**

དེ་ལྟ་བུའི་ཕན་ཡོན་དང་ལྡན་པའི་ལྷ་སྒོམ་སྤྱོད་གསུམ་རིམ་བཞིན་འཆད་པ་ལས། དང་པོ་ལྷ་བ་ཉམས་སུ་ལེན་ཚུལ་རྒྱས་པར་འཆད་འདོད་ནས། ལྷ་བ་གྲོང་ཆེན་རབ་འབྱམས་ནི།

In order to explain, step by step, such a beneficial view, meditation and action, first I wish to set out at greater length how to take to heart and practise the view. And **“As for the view, Longchen Rabjam,”**

དེ་ཡང་དོན་གདམས་ངག་ཚིག་གསུམ་ཉམས་ལེན་གྱི་གནད་ལ་བརྟེན་པས་འབྲུལ་པའི་སློག་གཙོད་པར་བྱེད་པ་ཡིན་པས་ན། ཚིག་གསུམ་དོན་གྱི་གནད་དུ་བརྟེན།

The entire meaning of this is imparted in this advice on the three statements, for when they strike the vital point of practice, delusion is put to death. So: **“Three statements strike the vital point”**.

དང་པོ་ལྷ་བ་ངོ་མ་འཕྲོད་པ་ངོ་སློད་པའི་ཐབས་ལ། སྤྱིར་མཚན་ཉིད་ཐོག་པ་ནས་ལྷ་བ་ལུང་རིགས་པ་
བཞི་དག་གཏུན་ལ་འབེབས་པ་དང་།

I. Introducing Directly the Face of Rigpa Itself

First is the method of introducing the view that has not yet been revealed. Generally speaking, there are many ways of bringing the view to realization. In the sūtrayāna path of dialectics the method of lung rig is employed; that is, using the scriptural authority of the teaching of Buddha and the great masters, and through logic and reasoning, arriving at the realization of the view.

གསང་སྤྲུགས་སྤྱན་མོང་བ་རྣམས་ཀྱིས་དབང་གསུམ་པའི་དཔེའི་ཡེ་ཤེས་བརྟེན་ནས་བཞི་པའི་དོན་གྱི་ཡེ་
ཤེས་ངོ་སློད་པ་སོགས་ལུགས་མང་ཡང་འདིར་སྐབ་བརྒྱད་དམ་པ་རྣམས་ཀྱི་ཕུག་བཞེས་ལྟར་ན་སེམས་
ཀྱི་ཡལ་ས་ངོ་སློད་པ་སྟེ། དེའང་འབྲུལ་རྟོག་གི་རྩ་རྒྱབས་རྩུབ་པའི་དུས་ན་ཡུལ་གྱི་རྗེས་སུ་འབྲང་བའི་
རྣམ་རྟོག་རགས་པ་དག་གིས་སེམས་ཉིད་ཀྱི་རང་ལལ་བསྐྱབས་པས་ན་ངོ་སློད་ཀྱང་མི་འཕྲོད་པ་དེའི་
སྤྱིར་རགས་པའི་རྣམ་རྟོག་དྲངས་སུ་གཞུག་པའི་སྤྱིར། **།དང་པོ་རང་སེམས་ལྷོད་དེ་གཞག**

According to the common approach of Secret Mantrayāna, by means of the wisdom of example in the third empowerment, one is introduced to the real, ultimate wisdom in the fourth empowerment. Here, according to the special

approach of the great masters of the practice lineage, the nature of mind, the face of rigpa, is introduced in and upon the very dissolution of conceptual mind.

Amidst the churning waves of delusory thinking, the gross arising thoughts which run after the objects of perception obscure the actual face of mind's true nature. So even if it were introduced, you would not recognize it. Therefore, in order to allow these gross discursive thoughts to settle and clear, **“First, relax and release your mind”**,

འོན་ཀྱང་རང་སེམས་མ་བཅོས་པར་བཞག་པ་ཉིད་འོད་གསལ་བའི་ཡེ་ཤེས་ཡིན་ལ། བཅོས་མའི་ལམ་
གྱིས་གནས་ལུགས་མི་རྟོགས་པས་ན་མ་བཅོས་ལྷན་ཅིག་སྐྱེས་པའི་ཡེ་ཤེས་རང་ལ་མཚོན་པའི་ཕྱིར། མི་
སྣོ་མི་བསྐྱུ་རྣམ་རྟོག་མེད།

However, leaving your own mind relaxed and uncontrived is itself the wisdom of clear light. So paths that are contrived can never bring you to the realization of your true nature, and to signify that this uncontrived co-emergent wisdom is there, present within you: **“Neither scattered, nor concentrated, without thoughts”**.

ལས་དང་པོ་པའི་གནས་སྐབས་ན་སེམས་རང་བཞག་གཟུག་མའི་ངང་བསྐྱེད་སྤྱོད་ཀྱི་གནས་ཆ་བདེ་གསལ་མི་རྟོག་སོགས་ཉམས་ཀྱི་ཞེན་པ་དང་བཅས་པའི་ངང་ལས་འདའ་མི་སྲིད་པས་ན། **ངང་ལ་ལྷུ་གནས་ལྗོངས་དེའི་དུས།**

When you are a beginner, even if you maintain mind's fundamental state, resting naturally, it will not be possible for you to avoid fixation on the many experiences such as 'bliss', 'clarity' and 'non-conceptuality' that come in the state of calm and stillness: **"While resting in this even state, at ease"**.

དེ་ལྟ་བུའི་ཉམས་ཞེན་གྱི་སྐབས་དང་བྲལ་ནས་རིག་པ་གཅེར་བུ་ཟང་མ་ཐལ་བུང་གི་གནས་ལྷགས་རྗེན་པར་སྟོན་པའི་ཕྱིར། **ཐོལ་བུང་སྟོ་རྟོག་པར་ཅིག་རྒྱལ།**

To free yourself from the 'cocoon' of attachment-to-experience, lay bare the all-penetrating rigpa and reveal explicitly its true state, **"Suddenly let out a mind-shattering phat!"**,

རྣམ་རྟོག་གི་རྒྱན་ཐག་གཅོད་པ་དང་། སྟོས་བྱས་ཀྱི་སྟོམ་པ་འཇིག་པ་ལ་གནད་དུ་ཆེ་བས་**པཎ་སྟོ** དེའང་དྲག་ལ་ངར་བུང་བ་དགོས་པས། **དྲག་ལ་ངར་བུང་ཞེ་མ་ཏོ།**

Since it is vital to cut through the flow of arising thoughts, and destroy meditation made by the

mind, the sound ‘phat!’ should be fierce, forceful and abrupt: **“Fierce, forceful, and abrupt. How amazing (emaho)!”**

དེའི་ཚེ་ན་སེམས་འདི་ཡིན་གྱི་གཟའ་གཏང་ཐམས་ཅད་དང་བྲལ་བ་ནི། གྲོལ་བ་མངོན་དུ་གྱུར་པས་ན།
ཅི་ཡང་མ་ཡིན་ཏང་དེ་བ།

At this moment, you are free from all fixed notions of what mind might be, and liberation itself is actualized: **“There is nothing there: transfixed in wonder,”**

དེ་ལྟ་བུའི་གཏང་སོ་དང་བྲལ་བའི་ཚོས་སྐྱའི་ངང་ན་ཟང་ཐལ་རྗེན་པའི་རིག་ཆ་སེམས་ལས་འདས་པའི་
ཡེ་ཤེས་ཇི་བཞིན་པར་བཞུགས་པས་ན། ཏང་དེ་བ་ལ་ཟང་ཐལ་ལེ།

In that state of dharmakāya, devoid of any reference or reliance whatsoever, all–penetrating, naked awareness dwells, just as it is, as the wisdom that transcends the mind, and so: **“Struck by wonder (hedawa), and yet all is transparently clear (zang tal lé)”**.

དེ་ལྟ་བུའི་ཟང་ཐལ་དེ་ཡང་སྐྱེ་འགག་ཡོད་མེད་ལ་སོགས་པའི་མཐའ་ལས་འདས་ཤིང་། ངག་དང་ཡིད་
གྱི་རྩོལ་རྟོག་གི་ཡུལ་ལས་འདས་པའི་རང་གནས་ཡེ་ཤེས་བརྗོད་བྲལ་གྱི་གནད་ཡིན་པས་ན། ཟང་མ་
ཐལ་བྱང་བརྗོད་དུ་མེད།

This all-penetrating, unimpeded awareness is the key point of inexpressible and naturally inherent wisdom, beyond all extremes such as rising and ceasing, existing and non-existing, and so beyond words and out of reach of mental enquiry. **“Fresh, pure and sudden, so beyond description:”**

དེ་ལྟ་བུའི་གནད་དོན་དེ་ཚོས་སྐྱེ་གཞིར་གནས་ཀྱི་རིག་པ་རྣམས་འགྲུབ་ལམ་གྱི་ཀ་དག་སློབ་བྲལ་དོན་གྱི་
ལྟ་བུ་ཡིན་པས་འདི་ཁོ་ན་དོ་མ་ཤེས་ཀྱི་བར་དུ། ཇི་ལྟར་བསྐྱེམས་ཤིང་ཉམས་སུ་བྱུང་ཀྱང་སློབ་བྲལ་
བཅོས་མའི་ལྟ་སློབ་ལས་མི་འདའ་བས། རང་བཞིན་རྗེས་པ་ཆེན་པོའི་ལམ་དང་གནམ་ས་བས་རིང་
ཞིང་བསྐྱེམ་མེད་འོད་གསལ་གྱི་འཁོར་ལོའི་གནད་མེད་པས་ན། འདི་ཁོ་ན་དོ་ཤེས་པ་དང་པོ་གལ་ཆེ་
བས་ན། **ཚོས་སྐྱེའི་རིག་པ་དོས་བྱུངས་ཤིག**

The crucial point here is that rigpa, which abides as the ground of dharmakāya, is the primordial purity of the path of the yogins, the absolute view of freedom from all elaboration. Until you recognize this one point, then whatever meditation or practice you do, you can never get beyond a fabricated mind-made view and meditation. The difference between this and the approach of the natural Dzogpachenpo is greater than that between earth and sky, as it does not

possess the essential point—the unceasing flow of clear light, which is non-meditation. So it is most important, first of all, to recognize this and this alone, and: **“Recognize this as the pure awareness of dharmakāya”**.

དེ་ལྟར་སྲིད་ཅིང་དེ་ཚོག་གསུམ་གནད་དུ་བརྟེན་པའི་དང་པོ་ཡིན་ཞིང་། ལྟར་བས་ངོ་མ་འཕྲོད་ན་སྐྱོམ་པས་
ངང་སྐྱོང་རྒྱ་མི་འོང་བས་དང་པོ་ལྟར་བ་ངོ་འཕྲོད་པ་གལ་ཆེ་ལ། དེ་ཡང་རང་གནས་ཀྱི་ཡེ་ཤེས་རང་ལ་
གནས་པ་ཉིད་ངོ་སྟོན་པ་ཡིན་གྱིས་གཞན་ནས་བཙུག་པའི་དུ་ཡོད་པ་མ་ཡིན། ལྲར་མེད་རྒྱུད་ལ་སྐྱེས་པ་མ་
ཡིན་པས་ན། **ངོ་རང་ཐོག་དུ་སྐྱོད་པ་ལྟེ། གནད་དང་པོའོ། །**

This, then, is the first of the three statements which strike the vital point. If the view has not been introduced and recognized, there is nothing to maintain in meditation. This is why it is so important, first and foremost, to be introduced to the view.

And since the natural, inherent wisdom is introduced as something natural and inherent in you, it is neither to be sought elsewhere, nor is it something that you did not have before, and that now arises newly in your mind. So: **“The first vital point is: introducing directly the face of rigpa in itself”**.

དེ་ནས་སྒོམ་པ་ཉམས་སུ་ལེན་ཚུལ་རྒྱུ་པར་འཆད་པ་ལ་ངང་བཞག་ཚུ་བོའི་རྒྱུན་གྱི་སྒོམ་པ།

II. Deciding upon One Thing, and One Thing Only

Now to give a more detailed explanation of how to take the practice of meditation to heart:

In a natural state of rest, all the time and in any situation, let your meditation be like the continuous flow of a river.

དུས་དང་གནས་སྐབས་ཐམས་ཅད་དུ་ཡོད་པས་ལ་གནས་འཕྲོ་ལ་དགག་སྐྱབ་མེད་པར་གནས་ན་ཚོས་སྐྱའི་ངང་ངོ། འཕྲོ་ན་ཡེ་ཤེས་གྱི་རང་རྒྱལ་དུ་སྦྱོང་བས་ན། དེ་ནས་འཕྲོ་འམ་གནས་ཀྱང་རུང་།

Without cultivating stillness or suppressing the movement of thought, simply maintain the recognition that when stillness occurs, it is the dharmakāya's own face, and when movement arises, it is the inherent power of wisdom. And: **“Then, whether in a state of movement or stillness,”**

སེམས་རྣམ་ཏོག་གི་རྩལ་ལས་ཀྱི་འབྱུང་གི་བདེན་པ་འོ་ཆགས་སོགས་ཉོན་མོངས་པ་དང་། སྤྱི་
བཟུལ་གྱི་བདེན་པ་སྤྱི་སྤྱི་སོགས་ཚོར་བའི་རོ་མྱོང་གང་སྤྱོད་ཀྱང་རྣམ་ཏོག་དེ་དག་གི་རང་བཞིན་
ཚོས་ཉིད་དུ་ཤེས་ན་ཚོས་སྐྱེ་ཡོ་ལངས་སུ་འགྱུར་བས་ན། **འོ་ཆགས་སེམས་སྤྱི་དམ་སྤྱི་**

From the energy of mind’s thinking come negative emotions like anger and attachment that constitute the truth of the origin of suffering, as well as feelings like happiness and sorrow, which constitute the truth of suffering itself. Yet whatever experiences arise, if you can realize that the true nature of these thoughts and emotions is the very nature of reality, they will be just the flow of dharmakāya. And so: **“Of anger or attachment, happiness or sorrow,”**

དེ་ལྟར་མ་ཟད་སྤྱི་སྤྱི་བས་ངོ་འཕྲོད་ཀྱང་སྐྱོམ་པས་ངང་མ་འཁྱོངས་པར་འབྱུལ་འབྱུམས་ཐ་མལ་དུ་
ཤོར་ན་རྣམ་ཏོག་རང་རྒྱུད་པས་འཁོར་བར་འཛིང་ཞིང་། ཚོས་དང་རང་རྒྱུད་སོ་སོར་སོང་ནས་ཐ་མལ་
བ་དང་འབྱུང་མེད་པར་འགྱུར་བས་མི་བསྐྱོམ་པ་རང་བཞིན་ཆེན་པོ་དང་རྣམ་ཡང་མི་འབྱུལ་ཞིག་དགོས་
པས་ན། **དུས་དང་གནས་སྐབས་ཐམས་ཅད་དུ།**

Furthermore, generally speaking, even though you may have recognized the view, if you do not sustain it in meditation, and you slip into the ordinary proliferation of delusion, the same old

patterns of thought will bind you to saṃsāra. As a result, the Dharma and you become divorced, and you end up no different from an ordinary person. That is why you must never be apart from this supreme state of resting naturally in non-meditation, and why: **“All the time, in any situation,”**

དེ་ལྟར་གནས་འཕྲོ་སོགས་གང་གི་ཚེ་འང་ཉོན་མོངས་པ་དང་། རྣམ་རྟོག་པ་དང་པ་རེ་རེར་གཉེན་པོ་པ་
དང་པ་རེ་རེས་འདུལ་བ་མ་ཡིན་གྱི་རྣམ་རྟོག་དང་ཉོན་མོངས་གང་སྐྱེས་ཀྱང་གཉེན་པོ་ཚིག་ཚོད་ཀྱི་ན་
གོལ་སྤར་ངོ་སྤྲོད་པའི་ལྷ་བ་དེ་གཅིག་སྤུངས་འཇིག་པ་ལ་འདུ་བས། ངོ་ཤེས་ཚོས་སྐྱུ་ངོས་བཟུང་ལ།

Therefore, whether the mind is still, active or whatever, it is not a question of overcoming each individual negative emotion and thought with its own separate remedy. Instead, the sole remedy for whatever thought or emotion may occur, the one remedy for all, is the recognition of that view which was introduced before, and that alone: **“Recognize that dharmakāya you recognized before,”**

དེ་ཡང་རྣམ་རྟོག་དང་ཉོན་མོངས་པ་གང་སྐྱེས་ཀྱང་དེ་ཉིད་ཚོས་སྐྱེའི་ཡེ་ཤེས་ལས་ལོགས་ཤིག་མ་ཡིན་གྱི་
རྣམ་རྟོག་དེ་དག་གི་རང་བཞིན་ཚོས་སྐྱེ་གཞིའི་འོད་གསལ་དངོས་ཡིན་པས་དེ་ངོ་ཤེས་ན། གཞི་གནས་
མའི་འོད་གསལ་ཞེས་བྱ་ལ།

So, whatever thought or emotion arises, in itself it is no other than the wisdom of dharmakāya, and the true nature of these thoughts and emotions is the actual clear light of the ground of dharmakāya. When you recognize this, that is what is known as ‘the mother clear light present as the ground’.

སྐར་སྐྱེ་མས་ངོ་སྤོད་པའི་རང་རིག་འོད་གསལ་གྱི་ལྗང་བ་རང་ངོ་ཤེས་པ་ནི་ཉམས་ལེན་ལམ་གྱི་འོད་
གསལ་ཞེས་བྱ་སྟེ། གཞི་ལམ་གྱི་འོད་གསལ་གཉིས་དབྱེར་མེད་དུ་གྱུར་པའི་རང་ངོ་ལ་གནས་པ་ནི་འོད་
གསལ་མ་བྱུ་འཕྲོད་པ་ཞེས་བྱ་བས་ན། **སྐར་འདྲིས་འོད་གསལ་མ་བྱུ་སྟེ།**

To recognize your own nature in that view of the clear light of self-knowing rigpa introduced earlier by the master is what is known as ‘the path clear light of practice.’ To remain in the state where these two, the clear light of ground and path, are inseparable is known as ‘the meeting of mother and child clear light’. **“And mother and**

child clear light, already acquainted, will reunite”.

དེ་ལྟར་ནས་ཡང་ལྟ་བུ་རང་ངོ་ཤེས་པའི་འོད་གསལ་དེ་དྲན་པར་བྱས་ནས། དེའི་ངང་ལ་བཞག་པ་ལས་
རྩལ་གྱི་རྣམ་རྟོག་དང་ཉོན་མོངས་པ་ལ་དགག་སྐྱབ་སྤང་སྤང་ཡང་གང་མི་བྱ་བ་ནི་གནད་གྱི་དམ་པ་
ཡིན་པས། **བརྗོད་མེད་རིག་ཆའི་ངང་ལ་གཞག**

In this way, always remind yourself of the view, which is the clear light recognized in you as your true nature. And as you are resting in that state, you should neither suppress nor indulge, neither accept nor reject, in any way, the thoughts and emotions that are its dynamic energy (tsal). This is a crucial point: **“Rest in the aspect of awareness, beyond all description”.**

དེ་ལྟ་བུའི་ངང་དེ་ཡུན་རིང་དུ་བསྐྱུངས་པ་ན་ལས་དང་པོ་པའི་ཆོ་བ་དེ་གསལ་མི་རྟོག་པའི་ཉམས་ཀྱིས་
གཟུགས་མའི་རང་ཞལ་འགྲེལ་པས་ཉམས་ཀྱི་ཤུན་པ་དང་བྲལ་ནས་རིག་ངོ་རྗེས་ལ་ལུང་ན་ཡེ་ཤེས་འོང་
ནས་གསལ་བ་ཡིན་ཏེ།

When you maintain that state for a long time, as a beginner you will have experiences of bliss, clarity or non-conceptuality, which will mask the face of your true nature. So if you free it from this shell of attachment-to-experience, and lay bare the actual

face of rigpa, then wisdom will shine out from within.

ཇི་སྐད་དུ། རྣལ་འབྱོར་སྐྱོམ་པ་བཞིག་གིས་བཟང་། སུ་ཚུ་དྲག་པོ་བདེ་བ་ཀྱིས་བཟང་། ཟེར་བ་ལྟར་
ཡིན་པས་ན། གནས་བདེ་གསལ་སྣོ་ཡང་ཡང་བཞིག་

There is a saying:

more its flow is interrupted,
The better the water in the mountain stream.
The more it is disrupted,
The better the meditation of the yogin.

So: **“Stillness, bliss and clarity: disrupt them, again and again,”**

དེ་ཡང་ཇི་ལྟར་བཞིག་ཅེ་ན། གནས་བདེ་གསལ་བའི་ཉམས་སྐྱེ་བདོ་བའི་ཚེའམ། དགའ་སྣོ་དང་སྦྱིད་
སྣང་སོགས་འཆར་བདོ་བ་དེའི་ཚེ། སྤྱད་བྱེད་ཐབས་ཀྱི་ཡི་གེ་མ་དང་། གཙོད་བྱེད་ཤེས་རབ་ཡི་གེ་ར་
གཉིས་འབྲེལ་བའི་མར་སྐྱ་དྲག་པོ་ཐོག་ལྷུང་བ་ལྟ་བུས་ཉམས་ཞེན་གྱི་ཤུན་པ་ཐལ་གྱིས་གཏོར་དགོས་ཏེ།
ཐབས་ཤེས་ཡི་གེ་སྣོ་བུར་འབེབས།

“How to disrupt them?” you might ask. Whenever experiences of stillness, bliss or clarity arise, or feelings of joy, glee or delight, you must pulverize the shell of your attachment-to-experience, shattering it as if by a bolt of lightning, with the

forceful sound of ‘phaṭ!’ which is the combination of ‘pha’, the syllable of skilful means that concentrates and gathers and ‘ṭa’, the syllable of prajna which cuts through. **“Suddenly striking with the syllable of skilful means and wisdom”.**

དེ་ལྟར་ཉམས་སྐྱོང་གི་གནད་དང་མ་བཤམ་བའི་བཟོད་མེད་ཀྱི་རིག་པ་ཟང་ཐལ་ལེ་བ་དུས་དང་རྣམ་པ་
ཐམས་ཅད་དུ་སྐྱོང་བ་ལས་མཉམ་གཞག་རྗེས་ཐོབ་ཀྱི་སྐྱོམ་པ་ཐ་དད་དུ་མེད་པས། **མཉམ་གཞག་རྗེས་**
ཐོབ་ཐ་དད་མེད།

When you do not lose this vital point of personal experience, and you maintain that indescribable, all-penetrating rigpa, all the time and in every situation, formal meditation and post-meditation will no longer be distinct: **“With no difference between meditation and post-meditation,”**

དེའི་ཕྱིར་དུ་སྐྱེན་གྱི་ངོ་བོའི་སྐྱོམ་དང་སྐྱེན་མཚམས་སྐྱོད་ལས་ཀྱི་དུས་ཀྱི་སྐྱོམ་སོ་སོར་མེད་པས། **སྐྱེན་**
དང་སྐྱེན་མཚམས་དབྱེ་བ་མེད།

That is why the meditation in sessions and the meditation when you are active during breaks are not separate: **“No division between sessions and breaks,”**

དེ་ལྟར་མི་སྐྱོམ་པའི་སྐྱོམ་པ་ཆེན་པོ། རང་གནས་ཕུལ་བའི་ཡེ་ཤེས་རྒྱ་བོ་རྒྱུན་གྱི་ནལ་འབྱོར་བསྐྱོམ་རྒྱ་
སྤུ་ཙམ་མེད་ལ་ཡེངས་སུ་སྐད་ཅིག་ཀྱང་མེད་པ་ནི།

In this ‘great meditation with nothing to meditate on’, the continuous river-like yoga of inherent, even and all-pervasive wisdom, there is not even a hair’s breadth of anything to meditate on, nor an instant of distraction.

ཇི་སྐད་དུ། སྐྱོམ་མ་མྱོང་དང་འབྲལ་མ་མྱོང་། །མི་སྐྱོམ་དོན་དང་མི་འབྲལ་བ། །ཞེས་པའི་དོན་ཡིན་
པས། དབྱེར་མེད་ངང་དུ་རྒྱུན་དུ་གནས།

is what is meant by the saying:

Neither do I ever meditate, nor am I ever separate from it;

So I have never been separate from the true meaning of ‘non-meditation’.

And that is why: **“Always remain in this indivisible state”**.

དེ་ལྟར་རང་བཞིན་རྗེས་པ་ཆེན་པོའི་རང་ལམ་སྤྱི་བཞིན་པའི་སྣོད་དུ་གྱུར་ཅིག། ཐོས་གྲོལ་ཅིག་ཅར་
པའི་རིགས་ཅན་ཡིན་ན། །སྤང་སེམས་གཞི་གོལ་ཆེན་པོ་ཅི་ཤར་ཚོས་སྐྱའི་ཡོ་ལངས་སུ་གྱུར་ནས་
བསྐྱོམ་བྱ་སྐྱོམ་བྱེད་མེད་ཀྱང་།

If someone is a suitable and receptive vessel for the unique path of Dzogpachenpo, just as the teachings themselves intend, and he or she belongs to the ‘instantaneous’ type of person who is liberated upon hearing the teaching, then, for such a person, perception and thoughts are the supreme ground for liberation, and anything that happens becomes the flow of dharmakāya.

There is nothing to meditate on, and no one to meditate.

དེ་ལས་གཞན་པའི་རྣམ་རྟོག་འབྲུལ་པའི་གཞན་དབང་དུ་གྱུར་པའི་སྐལ་དམན་རིམ་གྱིས་པའི་གང་ཟག་
རྣམས་བརྟན་པ་མ་ཐོབ་ཀྱི་བར་དུ་སྒོམ་དགོས་པས་ན། **འོན་ཀྱང་བརྟན་པ་མ་ཐོབ་བར།**

Others, however, who are less fortunate and who still fall prey to delusory thinking must find stability in ‘gradual stages’. Until they do so, they must engage in the practice of meditation.

Therefore: **“But until stability is attained,”**

སྒོམ་པ་དེའང་བསམ་གཏན་གྱི་རྒྱ་ཚོགས་ཚང་བ་ལས་ཉམས་སྲོང་སྦྱེ་བར་འགྱུར་གྱི་འདྲ་འཇི་དང་རྣམ་
གཡེང་གི་ཁོད་དུ་ཇི་ཙམ་སྒོམ་ཡུན་བསྐངས་ཀྱང་ཉམས་སྲོང་མི་སྦྱེ་བས་ན། **འདྲ་འཇི་སྐངས་ནས་སྒོམ་**
པ་གཅེས།

That meditation must be practised when all the conditions favourable for meditative stability are complete; only then will real experience occur. No matter how long you spend meditating in the midst of busyness and distraction, true meditation experience will not arise, and so: **“It is vital to meditate, away from all distractions and busyness”**.

སྒོམ་པའི་ཚེ་ཡང་། མཉམ་རྗེས་ཀྱི་ཉམས་ལེན་ཐ་དད་དུ་མེད་ཀྱང་དང་པོ་མཉམ་གཞག་གི་རང་ས་མ་
ཟིན་ན་ཉམས་མྱོང་གི་ཡེ་ཤེས་རྗེས་ཐོབ་དང་བསྐྱེད་མི་རུས་པས། སྤོད་ལམ་རྒྱན་གྱི་ལམ་ཁྱེར་ལ་འབད་
པར་བྱས་ཀྱང་སྤྱི་འབྲམས་གཤེས་ཤོར་གྱི་གོལ་ས་ལྡང་བ་ཡིན་པས་ན། **མཉམ་བཞག་ཐུན་དུ་བཅད་ལ་**

བྱ།

While meditating too, though there is no difference between practice in formal sessions and post-meditation, if you are not truly grounded in your meditation first, you will be unable to blend the wisdom you experience with your post-meditation. However hard you try to turn your daily life into the path, your vague and generalized understanding makes you prone to slip back into your old negative patterns and

habits. Therefore: **“Practising in proper meditation sessions”**.

ཉམས་ལེན་གྱི་སྐབས་སུ་བཅད་ལ་བྱ། དེ་ལྟར་ཉམས་ལེན་གྱི་སྐབས་སུ་བཅད་ནས་མཉམ་གཞག་འོ་བོ་སྐྱོང་བའི་
སློབ་གཏུང་ལེལ་བ་ལྟ་བུའི་ཉམས་ལེན་ཡོད་ཀྱང་། དེ་རྗེས་ཐོབ་སྐྱོད་ལམ་དང་བསྐྱེད་ཀྱི་སྐབས་སུ་སྐྱོང་མ་
ཤེས་ན།

You might have the sort of practice which makes you confident that you can keep up this state of meditation in proper sessions. Even so, if you do not understand how to integrate that practice with the activities of post-meditation and how to maintain it continuously, then this practice will not serve as a remedy when difficulties arise.

གཉེན་པོས་རྒྱུན་མི་སྲུབ་ཅིང་རྣམ་རྟོག་རྒྱུན་གྱིས་བྲིད་ན་ཐ་མལ་པར་འཚོར་བས་རྗེས་ཤེས་ཟང་ཐལ་དུ་
སྐྱོང་བ་གལ་ཆེ་བས། **དུས་དང་གནས་སྐབས་ཐམས་ཅད་དུ།**

some discursive thought leads you off, you will sink back into very ordinary things.

This is why it is so crucially important to abide in that all-penetrating state of awareness after meditation: **“All the time, in any situation,”**

དེའི་ཚེ་ཡང་བསྐྱོམ་བྱ་གཞན་ཞིག་ཚོལ་མི་དགོས་ཀྱིས། མཉམ་གཞན་ཚོས་སྐྱེའི་ལྟ་བུ་དེ་ཉིད་དང་མ་
བྲལ་བའི་ངང་ནས་བྱ་བྱེད་དང་རྣམ་རྟོག་ཐམས་ཅད་རྩིས་མེད་རང་ཡན་དགག་སྐྱབ་མེད་པར་ཆད་
ཚོད་ཡད་ཡུད་དུ་སྐྱོང་བ་ཡིན་པས་ན། **ཚོས་སྐྱེ་གཅིག་པོའི་ཡོ་ལངས་བསྐྱང་།**

At that point, there is no need to seek for anything else on which to meditate. Instead, in a state of meditative equipoise that never parts from this very view of dharmakāya, maintain a carefree nonchalance towards all actions and all thoughts, without suppressing or indulging them, but letting things come and go, one after another, and leaving them be: **“Abide by the flow of what is only dharmakāya”**.

དེ་ལྟ་བུའི་ཉམས་ལེན་ཞི་ལྷག་དབྱེར་མེད་སྐྱོས་བྲལ་གཟུགས་མའི་རྣལ་འབྱོར་མ་བཙུག་ལྷན་ཅིག་སྐྱེས་པ་
ཚོས་ཉིད་ཀྱི་རང་ངོ་སྐྱོང་བ་དེ་ནི་གསང་སྤྲུགས་ཇོ་ཇེ་ཐེག་པའི་རྒྱུད་སྡེའི་ཉམས་ལེན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྤྱིང་
པོ། དབང་བཞི་པའི་དོན་གྱི་ཡེ་ཤེས་སྐྱབ་བརྒྱུད་ཡིད་བཞིན་ཚོར་བུའི་ལྷན་ཚོས། རྒྱ་བོད་གསར་རྟོག་གི་
གྲུབ་བརྟེན་བརྒྱུད་པ་དང་བཅས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་དགོངས་པ་སྐྱེ་མེད་པ་ཡིན་པས།

A practice such as this, which is the indivisible union of śamatha and vipaśyanā, the yoga of the natural state free from elaboration, the uncontrived and innate, the abiding by the face of the intrinsic nature of reality, is the heart of the

practice of all the tantras of the Secret Mantra Vajrayāna. It is the ultimate wisdom of the fourth empowerment. It is the speciality, the wish-fulfilling gem, of the practice lineage. It is the flawless wisdom mind of all the accomplished masters and their lineages, of India and Tibet, of both old (nyingma) and new (sarma) traditions.

ཡིད་ཚེས་ཀྱི་སློབ་ཐོག་བཅད་ལ། མན་ངག་གཞན་ལ་འགྲམ་རྒྱུ་མི་ལྡང་པར་མ་བྱས་ན། གླང་པོ་ཕྱིམ་དུ་
བཞག་ནས་གླང་རྗེས་ནགས་སུ་ཚོལ་བ་ལྟར་སློབ་བྱས་བཅོས་མའི་གཟེབ་དུ་རྒྱུད་ནས་གྲོལ་བའི་དུས་
མེད་པས་རང་གི་ཉམས་ལེན་ལ་སློབ་ཐོག་ཚོད་དགོས་པས་ན། **དེ་ལས་གཞན་མེད་ཁོ་ཐོག་བཅད།**

decide on this, with absolute conviction, and do not hanker after other pith instructions, your mouth watering with an insatiable appetite and greed. Otherwise it is like keeping your elephant at home and looking for its footprints in the forest.

You walk into the trap of unending mental research, and then liberation will never have a chance. Therefore you must decide on your practice, and: **“Decide with absolute conviction that there is nothing other than this—”**

དེ་ལྟར་ཚེས་སྐྱུ་རང་གནས་ཀྱི་ཡེ་ཤེས་རྗེས་པ་འབྲུལ་མ་སྤོང་བའི་སངས་རྒྱལ་སུ་སྐྱོ་ཐག་བཅད་ནས་
དེའི་རྒྱན་སྤོང་བ་ནི་གནད་ཀྱི་གསང་ཚོག་གཉིས་པ་ཡིན་པས་གལ་ཆེ་བས་ན། **ཐག་གཅིག་ཐོག་ཏུ་**
བཅད་པ་སྟེ་གནད་གཉིས་པའོ། །

Make a decision then that this naked wisdom of dharmakāya, naturally present, is the awakened state, which has never known delusion, and abide by its flow: this is the second secret and vital word. Since it is so crucially important: **“The second vital point is: deciding upon one thing, and one thing only”**.

ད་ནི་དེ་དག་གི་ཆེ་གོལ་ལུགས་ཀྱི་གདེང་མེད་ན་སེམས་གནས་ངལ་གསོའི་སྐྱོམ་ཙམ་ཁམས་གོང་མའི་
གོལ་ས་ལས་མི་འདའ་ཞིང་།

III. Confidence Directly in the Liberation of Rising Thoughts

Now, at such times as these, if there is not the confidence of the method of liberation, and your meditation is merely relaxing in the stillness of mind, you will only get side-tracked into the samadhi of the gods.

དེས་ཆགས་སྣང་གི་རྒྱུ་མི་སྲུབ། འདུ་བྱེད་ཀྱི་ལས་རྒྱུ་མི་ཚོད། ཐག་ཚོད་ཀྱི་སློབ་གཏེང་མི་ཐོབ་པས་དེ་གལ་ཆེ་ལ།

Such a meditation will not be able to overcome your attachment or anger. It will not be able to put a stop to the flow of karmic formations. Nor will it be able to bring you the deep confidence of direct certainty. Therefore, this method of liberation is of vital importance.

དེའང་འདོད་པའི་ཡུལ་ལ་ཆགས་པ་དྲག་པོ་སྦྱེས་པའམ། མི་འདོད་པའི་ཡུལ་ལ་ཞེ་སྣང་དྲག་པོ་སྦྱེས་པའམ། མ་སྲུན་རྒྱུ་དང་ལོངས་སྤོང་སོགས་འབྱོར་བས་དགའ་བ། མི་མ་སྲུན་པའི་རྒྱུ་དང་དང་ན་ཚ་སོགས་སྲུག་བསྐྱེད་ཀྱི་ཚོར་བ་གང་བྱུང་ཡང་། དེའི་ཚེ་རིག་པའི་རྩལ་སྤོང་བ་ཡིན་པས་གོལ་གཞིའི་ཡེ་ཤེས་ངོས་འཛིན་པ་གལ་ཆེ་བས། **དེ་ཚེ་ཆགས་སྣང་དགའ་སྲུག་དང་།**

What is more, when a burning attachment is aroused towards some object of desire, or violent anger towards an object of aversion, when you feel joy about favourable circumstances, material possessions and the like, or you are afflicted by sorrow on account of unfavourable circumstances and things like illness—no matter what happens—at that moment the power of your rigpa is aroused, and so it is vital to recognize the wisdom

that is the ground for liberation. **“At that point, whether attachment or aversion, happiness or sorrow—”**

གཞན་ཡང་ཉམས་ལེན་ཤར་གྲོལ་གྱི་གནད་མེད་ཀྱི། སེམས་བྱུང་འོག་འགྲུའི་རྣམ་རྟོག་ཅི་སྐྱེས་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་འཁོར་བའི་ལས་གསོག་པ་ཡིན་པས་སྤར་རགས་ཀྱི་རྣམ་རྟོག་ཅི་སྐྱེས་ཤར་གྲོལ་རྗེས་མེད་དུ་སྐྱོང་བ་གནད་ཡིན་པས་ཀྱང། **སྐྱོ་བུར་རྣམ་རྟོག་མ་ལྷས་པ།**

Besides, if your practice lacks the key point of “liberation upon arising”, whatever subtle thoughts creep unnoticed into your mind will all accumulate more saṃsāric karma.

So, the crucial point is to maintain this simultaneous arising and liberation with every thought that rises, whether gross or subtle, so that they leave no trace behind them. **“All momentary thoughts, each and every one,”**

དེས་ན་རྣམ་རྟོག་གང་སྐྱེས་པ་ཐམས་ཅད་འོག་འགྲུ་འཁྲུལ་འབྱམས་སུ་མ་སོང་བར་སྐྱོས་བྱས་འཇུར་དུ་རྣམ་ཡིན་པར་རང་བབས་གཉུག་མའི་དུལ་པ་དང་མ་བྲལ་བའི་ངང་ནས་རྣམ་རྟོག་ཅི་ཤར་རང་ངོ་ཤེས་པར་བྱས་ལ། ཤར་གྲོལ་རྗེས་མཐུད་མེད་པའི་ངང་ནས་རྩལ་རི་མོ་བྱིས་པ་ལྟར་སྐྱོང་དགོས་པས་ཀྱང། **ངོ་ཤེས་ངང་ལ་རྗེས་མཐུད་མེད།**

Therefore, whatever thoughts arise, you do not allow them to proliferate into a welter of subtle delusion, while at the same time you do not apply some narrow mind-made mindfulness. Instead:

Without ever separating from a natural genuine mindfulness, recognize the true nature of whatever thoughts arise, and sustain this " liberation upon arising" that leaves no trace, like writing on the surface of water. So: **“Upon recognition, leave not a trace behind”**.

དེའི་ཚེ་རྣམ་རྟོག་རང་གྲོལ་དུ་མ་དག་ན་རྣམ་རྟོག་ངོ་ཤེས་པ་ཙམ་གྱིས་འཁྲུལ་པའི་ལས་རྒྱུ་མི་ཚོད་
པས། ངོ་ཤེས་པ་དང་མཉམ་དུ་རག་ངོ་གཅེར་གྱིས་མཐོང་བས་སྤར་འདྲིས་ཀྱི་ཡེ་ཤེས་དེ་ཉིད་ངོས་
བཟུང་ནས་ངང་ལ་བཞག་པས་རྣམ་རྟོག་རྗེས་མེད་དུ་དག་པ་ཉིད་གནད་དུ་ཆེ་བས། **གྲོལ་ཆའི་ཚོས་སྐྱུ་**
ངོས་བཟུང་བས།

If, at this point, the arising thoughts are not purified, dissolving as they liberate themselves, the mere recognition of thoughts on its own will not be able to cut the chain of the karma that perpetuates delusion. So at the very same instant as you recognize, by seeing the true nature of the thought nakedly, you will simultaneously identify the wisdom with which you are familiar from

before. By resting in that state, thoughts are purified, dissolving so that they leave no trace, and that dissolution is a crucial point. **“For recognize the dharmakāya in which they are freed,”**

དཔེར་ན་རྒྱ་ལ་རི་མོ་ད་ལྟར་བྲིས་པ་ད་ལྟར་ཞིག་ནས། འབྲི་བ་དང་ཡལ་བ་དུས་མཉམ་པ་ལྟར། རྣམ་
རྟོག་སྐྱེས་པ་དང་གོལ་བ་དུས་མཉམ་དུ་སོང་ནས་རང་ཤར་རང་གོལ་རྒྱུ་ཆད་མེད་པ་ཡིན་པས།
དཔེར་ན་རྒྱ་ལ་རི་མོ་བཞིན།

To take an example: writing or drawing on water. The very instant it is written, it dissolves—the writing and its disappearance are simultaneous. Likewise, as soon as thoughts arise, liberation is simultaneous, and so it becomes an unbroken flow of “self–arising and self–liberating”: **“And just as writing vanishes on water,”**

དེས་ན་ཤར་བ་མི་དགག་པར་ཇི་ཤར་ཤར་དུ་བརྒྱག་ལ་གང་ཤར་གཟུག་མའི་ངང་དུ་དག་པའི་ལམ་ཁྱེར་
ཉིད་ཉམས་ལེན་གྱི་གནད་དུ་འཇིན་དགོས་པས་ན། རང་ཤར་རང་གོལ་རྒྱུ་ཆད་མེད།

And so, by not suppressing the risings, but allowing whatever arises to arise, any thoughts that do arise are actually purified into their own fundamental nature. You must hold to this

method of integrating everything into the path as the essence of the practice: **“Arising and liberation become natural and continuous”**.

དེ་ལྟར་རྣམ་རྟོག་ལ་ཚོས་སྐྱའི་རྩལ་སྦྱང་བས་རྟོག་པ་གང་ཤར་རིག་པའི་རྩལ་སྦྱང་དུ་འཆར་ཞིང་། དུག་ལྡའི་རྣམ་རྟོག་ཅི་ཙམ་རགས་པར་སྐྱེས་ཀྱང་དེ་ཙམ་གྲོལ་བའི་རིག་པ་གསལ་ངར་དང་ལྡན་པས་ཀྱང་། ཅི་ཤར་རིག་སྦྱང་རྗེས་པའི་བསམ།

By applying the ‘exercise of dharmakāya’ to your thoughts in this way, whatever thoughts occur only serve to strengthen the rigpa. And however gross the thoughts of the five poisons are, that much more vivid and sharp is the rigpa in which they are liberated. **“And whatever arises is food for the bare rigpa emptiness,”**

རྣམ་རྟོག་གང་འགྲུས་ཚད་ཐམས་ཅད་རིག་པོ་བྱང་ཐལ་གྱི་ངང་ལས་རང་རྩལ་དུ་འཆར་བའི་ཚེ་སྤང་དོར་མེད་པར་བསྐྱེད་པས་ཤར་དུས་རྣམ་གྲོལ་བར་སྐྱེས་པས་ཚོས་སྐྱའི་ཡོ་ལངས་ལས་མ་འདས་པས། ཇི་འགྲུར་ཚོས་སྐྱའི་རྩལ་པའི་རྩལ།

Whatever thoughts may stir, they all arise from the all-penetrating true face of rigpa itself as its own inner power. Whenever they occur, if you simply abide in this, without accepting or rejecting, then they are liberated at the very

instant they arise, and they are never outside the flow of the dharmakāya: **“Whatever stirs in the mind is the inner power of the dharmakāya king”**.

སེམས་རྟོག་མ་རིག་འབྱུང་གཟུགས་རིག་པ་ཡེ་ཤེས་ཚོས་སྐྱེའི་གྲོང་དུ་དག་པས་འོད་གསལ་རྒྱན་ཆད་
མེད་པའི་གྲོང་དུ་རྣམ་རྟོག་འགྲུ་བ་གང་སྐྱེས་རང་ངོ་སྟོང་པས་ན། **རྗེས་མེད་རང་དག་ཨ་ལ་ལ།**

Thoughts in the mind, the delusory perceptions of ignorance, are pure within the expanse of dharmakāya that is the wisdom of rigpa, and so within that expanse of uninterrupted clear light whatever thoughts stir and arise are by their very nature empty. So: **“Leaving no trace, and innately pure. What joy!”**

དེ་ལྟ་སྤྱི་ལམ་ཁྱེར་ལ་རྒྱན་རིང་བར་གོམས་པའི་ཚེ་རྣམ་རྟོག་སྐྱོམ་དུ་ཤར་གནས་འགྲུའི་བར་ལག་
འགྲེལ་ཤར་བས་གནས་པ་ལ་མི་གཞོན་པས་**འཆར་ལུགས་ལྲར་དང་འདྲ་བ་ལས།**

When you have become used to integrating thoughts into your path like this over a long period of time, thoughts arise as meditation, the boundary between stillness and movement falls away, and as a result, nothing that arises ever harms or disturbs your dwelling in awareness:

“The way things arise may be the same as before,”

དེའི་ཚེ་རྒྱལ་གྱི་རྣམ་རྟོག་དགའ་སྤྱད་དང་རེ་དོགས་སྲུ་འཆར་ཚུལ་ཐ་མལ་པའི་སྐྱེ་བོ་གཞན་དང་འདྲ་
ཡང་ཐ་མལ་པ་ལ་དགག་སྐྱབ་ཨ་འཐས་སྲུ་ཤར་ནས་འདུ་བྱེད་ཀྱི་ལས་གསོག་ཅིང་ཆགས་སྣང་གི་
གཞན་དབང་དུ་འགྱུར་བ་ལྟ་བུ་མ་ཡིན་པར།

At that juncture, the way that thoughts, the energy [of rigpa], arise as joy and sorrow, hope and fear, may be similar to the way they arise in an ordinary person. Yet with ordinary people, their experience is a very solid one of suppressing or indulging, with the result that they accumulate karmic formations and fall prey to attachment and aggression.

རྣལ་འབྱོར་པ་ལ་ཤར་དུས་ནས་གོལ་བར་སྐྱེས་པས་དང་པོ་རྣམ་རྟོག་ངོ་ཤེས་པས་གོལ་བ་སྤར་འདྲིས་
ཀྱི་མི་དང་འཕྲད་པ་ལྟ་བུ། བར་དུ་རྣམ་རྟོག་རང་གིས་རང་གོལ་བ་སྐྱུལ་གྱི་མཐུད་པ་ལྟ་བུ་ཐ་མ་རྣམ་
རྟོག་ཕན་མེད་གནོད་མེད་དུ་གོལ་བ་ཁང་སྟོང་དུ་རྒྱུན་མ་ལྷགས་པ་ལྟ་བུ་སོགས་གོལ་ལྷགས་ཀྱི་གནད་
དང་ལྡན་པས་ན། **གོལ་ལྷགས་ལྱུང་པར་གནད་དུ་ཆེ།**

On the other hand, for a Dzogchen yogin, thoughts are liberated the moment they arise:

- at the beginning, arising thoughts are liberated upon being recognized, like meeting an old friend;
- in the middle, thoughts are liberated by themselves, like a snake uncoiling its own knots;
- at the end, arising thoughts are liberated without causing either benefit or harm, like a thief breaking into an empty house.

So, the Dzogchen yogin possesses the vital point of the methods of liberation such as these.

Therefore, **“But the difference lies in the way they are liberated: that’s the key.”**

དེས་ན་ཇི་སྐད་དུ། སློམ་པ་ཤེས་ཀྱང་གྲོལ་མ་ཤེས། བསམ་གཏན་ལྟ་དང་ཅི་མི་འདྲ། ཞེས་པ་ལྟར།
 གྲོལ་ལུགས་ཀྱི་གནད་འདི་ལྟ་སུ་དང་མི་ལྟ་པའི་སློམ་སེམས་གནས་ཀྱི་བསམ་གཏན་ཚམ་ལ་གདེང་
 འཆའ་བ་དག་ལམས་གོང་མའི་བསམ་གཏན་དུ་གྲོལ་ལ།

That is why it is said:

To know how to meditate,
 But not how to liberate—
 How does that differ from the meditation of the
 gods?

What this means is that those who put their trust in a meditation which lacks this vital point of the method of liberation, and is merely some state of mental quiescence, will only stray into the meditation states of the higher realms.

གནས་འགྱུར་ཤེས་པས་ཚོགས་པར་འདོད་པ་རྣམས་ནི་འབྲུལ་རྟོག་ཐ་མལ་པ་དང་ཁྱད་མེད། སྟོང་ཉིད་
དང་ཚོས་སྐྱེལ་སོགས་སྟོས་བྱས་ཀྱི་རྒྱས་འདེབས་པ་དག་ཀྱང་རྒྱུན་ལྔ་དང་འཕྲད་ཚོག་ཉེན་པོའི་རང་
མཚང་སྟོན་པས་རང་རྒྱལ་མི་བྱུང་པས་ན། **འདི་མེད་སྐྱོམ་པ་འབྲུལ་པའི་ལམ།**

People who claim that it is sufficient simply to recognize stillness and movement are no different from ordinary people with their deluded thinking.

And as for those who give it all kinds of labels like ‘emptiness’ and ‘dharmakāya’, the basic flaw in their remedy is exposed when it fails to hold up under the first misfortune or difficulty they meet. So: **“Without this, meditation is but the path of delusion”.**

ཤར་གྲོལ་རང་གྲོལ་ཅེར་གྲོལ་ལ་སོགས་མིང་ཇི་ལྟར་བཏགས་ཀྱང་། རྣམ་རྟོག་རང་གྲོལ་རྗེས་མེད་དུ་
དག་པའི་གྲོལ་རྒྱལ་འདི་རང་གྲོལ་མངོན་སུམ་དུ་སྟོན་པའི་གནད་དུ་གཅིག་པ་རང་བཞིན་རྟོགས་པ་
ཆེན་པོའི་ཁྱད་ཚོས་བྱུན་མོངས་མ་ཡིན་པ་ཡིན་པས་དེ་ལྟ་བུའི་གནད་དང་ལྡན་ན། ཉོན་མོངས་དང་
རྣམ་རྟོག་གང་སྐྱེས་ཚོས་སྐྱར་སྟོངས་ནས་འབྲུལ་རྟོག་ཡེ་ཤེས་སུ་དག

'Liberation on arising', 'self-liberation', 'naked liberation', whatever name you give it this manner of liberation where thoughts liberate themselves and are purified without a trace is the same crucial point: explicitly to show this self-liberation. It is the extraordinary speciality of the natural Dzogpachenpo,

And so if you possess this key point, then whatever negative emotions or thoughts arise simply turn into dharmakāya. All delusory thoughts are purified as wisdom.

ཀྱིན་ངན་གྲོགས་སྲུ་འཆར། ཉོན་མོངས་ལམ་དུ་བྱེད་འཁོར་བ་མ་སྤངས་པར་གནས་སྲུ་དག་གནས།
སྲིད་ཞིའི་འཆིང་བ་ལས་གྲོལ་ཏེ། བྱུང་མེད་ཚེལ་སྐྱབ་དང་བྲལ་བའི་ངང་དུ་ལ་བསྐྱབ་བས་ན། འདི་ལྟར་
མ་སྤོམ་ཚོས་སྐྱུའི་ངང་།

All harmful circumstances arise as friends. All negative emotions become the path. saṃsāra is purified in its own natural state, without your having to renounce it, and you are freed from the chains of both conditioned existence, and the state of peace. You have arrived at such a complete and final state, there is no effort, nothing to achieve, and nothing left to do. And:

“When you have it, there’s non-meditation, the state of dharmakāya”.

དེ་ལྟར་སྤྱི་གོལ་ལུགས་ཀྱི་གདེང་འདི་མེད་ཀྱི། ལྟ་བུ་མཐོ་མཐོ་དང་། སྒྲོམ་པ་ཟབ་ཟབ་ཇི་ལྟར་སྤྱི་གོལ་གྱི་ཡོད་པར་སྒྲོམས་ཀྱང་། རེ་མས་ལ་མི་པུ། ཉོན་མོངས་པའི་གཉེན་པོར་མི་འགོ་བས་ཡང་དག་པའི་ལས་མ་ཡིན་ལ།

If you do not have the confidence of such a way of liberation, you can claim your view is high and your meditation is deep, but it will not really help your mind and nor will it prove a remedy for your negative emotions. Therefore, this is not the true path.

རང་ཤར་རང་གོལ་གྱི་གནད་འདི་དང་ལྡན་ན་ལྟ་བུ་མཐོ་མཐོའི་འཛིན་སྣངས་དང་། སྒྲོམ་པ་ཟབ་ཟབ་ཀྱི་གཏད་སོ་རྩལ་སྤར་བ་ཙམ་ཡང་མེད་ཀྱང་། རང་སྤྱི་གོལ་གཉིས་འཛིན་གྱི་འཛིང་བ་ལས་གོལ་བར་མི་འགྱུར་མི་སྲིད་ཅིང་།

On the other hand, if you do have the key point of ‘self-arising and self-liberating’, then without even the minutest attitude of a ‘high view’ or notion of a ‘deep meditation’, it is quite impossible for your mind not to be liberated from the bonds of dualistic grasping.

གསེར་གླིང་དུ་ཕྱིན་དུས་ས་ཤོ་ཕལ་པ་བཙོལ་གུང་མི་རྟེན་པ་ལྟར་གནས་འགྱུར་དང་། རྣམ་རྟོག་གང་སྐྱེས་སྐྱོམ་དུ་ཤར་ནས། འབྲུལ་པ་རང་མཚན་པ་བཙོལ་གུང་མི་རྟེན་པར་འགྱུར་བས་ན། འདི་ཁོ་ན་ཉམས་ལེན་གནད་དུ་འགོ་མི་འགོ་འཛིན་འགྲུང་པའི་གནས་ཐིག་ལྟ་བུ་ཡིན་པས། **།གདེང་གྲོལ་ཐོག་དུ་བཙའ་བ་སྟེ་གནད་གསུམ་པའོ། །**

When you go to the fabled Island of Gold, you can never find ordinary earth or stones, however hard you look. In just the same way, stillness, movement and thoughts, all arise now as meditation, and even if you search for real, solid delusions, you will not find any. And this alone is the measure to determine whether your practice has hit the mark or not, so: **“The third vital point is: confidence directly in the liberation of rising thoughts”.**

དེ་ལྟ་བུའི་གནད་གསུམ་པོ་འདི་ནི་རང་བཞིན་རྗེ་གསུམ་པ་ཆེན་པོའི་ལྟ་སྐྱོམ་སྟོན་འབྲས་གཞི་ཀ་རིག་པ་ཟང་ཐལ་གྱི་ངང་དུ་ཆེག་ཚོད་དུ་ཁྱེར་བའི་གནད་མ་ཞོར་བ་དེ་ཡིན་པས་སྐྱོམ་པ་དང་སྟོན་པའི་མན་ངག་གུང་ཡིན་མོད།

IV. The Colophon

These three key points are the unerring essence which brings the view, meditation, action and fruition, of natural Dzogpachenpo all together

within the state of the all-penetrating awareness of rigpa. So in fact this constitutes the pith instructions for meditation and action, as well as for the view.

འོན་ཀྱང་གཞུང་ལུགས་པ་སྤྱི་ཚོས་སྐད་ལྟར་ན་ཤེས་བྱའི་སློ་ཡུལ་ལ་ལུང་རིགས་གཏན་ཚིགས་ཀྱིས་གཞལ་ནས་གཏན་ལ་འབབས་པ་ལྟར་མི་འདོད་པས་མངོན་སུམ་རྗེན་པའི་ཡེ་ཤེས་དེ་ཉིད་ནམ་ཉེགས་ཀྱང་རིག་པ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ལྟ་བུ་ཡིན་ལ། ལྟ་སློམ་དུ་མ་རོ་གཅིག་ཡིན་པས་གནད་གསུམ་ཀ་ལྟ་བུའི་ཉམས་ལེན་དུ་བཤད་ཀྱང་མི་འགལ་བས། **གནད་གསུམ་ལྟན་པའི་ལྟ་བུ་ལ།**

However this is not some abstract concept about which, to use the Dharma terminology of the mainstream textual tradition, a definitive conclusion is reached after evaluating it with scripture, logic and reasoning.

Rather, once you actually realize wisdom itself directly and in all its nakedness, that is the view of the wisdom of rigpa. Since all the many views and meditations have but ‘a single taste’, there is no contradiction in explaining the three vital points as the practice of the view. So: **“For the View which has the three vital points,”**

དེ་ལྟ་བུའི་ཉམས་ལེན་འདི་ནི་རང་བཞིན་རྫོགས་པ་ཆེན་པོའི་ཀ་དག་གི་ལམ་གནད་མ་ཞོར་བ་ཐེག་པ་
རིམ་དགུའི་རྩ་མོར་གྱུར་བ་དེ་ཉིད་ཡིན་པས། རྒྱལ་པོ་འབྱོན་པ་ན་འཁོར་དཔུང་མེད་པ་མི་སྲིད་པ་
བཞིན་དུ། ཐེག་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ལམ་གནད་འདིའི་ལམ་སྟེགས་སམ་གྲོགས་སུ་འགོ་བ་དང་།

A practice such as this is the infallible key point of the path of primordial purity in the natural Dzogpachenpo, the very pinnacle of the nine graduated vehicles. Just as it is impossible for a king to travel without his courtiers, in the same way the key points of all yantras serve as steps and supports for the Dzogchen path.

དེར་མ་ཟད་ཀ་དག་རིག་པ་ཤེས་རབ་རང་བྱུང་གི་སྒྲོན་མེའི་རང་ཞལ་མཇལ་བའི་ཚེ། །དེའི་རྒྱལ་སྟོན་
བྱུང་གི་ཤེས་རབ་ཏུ་འབར་ནས་མཁྱེན་པའི་གྲོང་དབྱར་གྱི་རྒྱ་བོ་དོལ་བ་ལྟར་དང་། རྩྭ་ཉིད་ཀྱི་གཤེས་
སྡིང་རྗེ་ཆེན་པོར་ཤར་ནས་བརྩེ་བའི་གྲུགས་རྗེ་རིས་མེད་པར་འཇུག་པ་ནི་ཚོས་ཉིད་ཡིན་པས་ན།
མཁྱེན་བརྩེ་འབྲེལ་བའི་སྟོན་པ་དང་།

Not only this, but when you see the face of the lamp of naturally arising wisdom—the primordial purity of rigpa—its power will blaze up as the insight that comes from meditation. Then the expanse of your wisdom swells like a rising summer river, while the nature of emptiness

dawns as great compassion, so infusing you with a loving compassion without any limit or bias. This is how it is, and: **“Meditation, the union of wisdom and love,”**

དེ་ལྟར་སྣོང་ཉིད་སྣིང་ཇེ་ཟུང་དུ་འཇུག་པའི་ལམ་གནད་མངོན་དུ་གྱུར་པའི་ཚེ་ལམ་ཕ་རོལ་ཕྱིན་དུག་གིས་བསྐྱེད་པའི་རྒྱལ་བའི་སྤྲུལ་གྱི་སྤོང་པ་རྒྱ་མཚོ་ལྟ་བུ་ཉི་མ་དང་འོད་ཟེར་ལྟར་རང་རྩལ་དུ་འཆར་ལ།

Once this key point on the path, the unity of emptiness and compassion, is directly realized, the ocean-like actions of the bodhisattvas, all included within the path of the six pāramitās, arise as its own natural energy, like the rays shining from the sun.

དེ་ལྟ་བུའི་སྤོང་པ་བསོད་ནམས་གྱི་ཚོགས་དང་འབྲེལ་བས་ཅི་བྱེད་གཞན་དོན་དུ་འགྱུར་ཞིང་ཡང་དག་པའི་ལྟ་བུ་ཞི་བདེར་མི་གོལ་བའི་གོགས་སུ་འགྱུར་བས་ན། **རྒྱལ་སྤྲུལ་གྱི་ཡི་སྤོང་པ་གོགས།**

Since action is related to the accumulation of merit, anything you do will be for the benefit of others, helping you to avoid seeking peace and happiness for yourself alone, and so deviating from the correct view. So it: **“Is accompanied by the Action common to all the bodhisattvas”.**

དེ་ལྟ་བུའི་ལྟ་སྒོམ་སྦྱོང་གསུམ་འདི་བྱོན་བཞུགས་འབྱོན་འགྱུར་གྱི་རྒྱལ་བ་ཀུན་གྱི་དགོངས་པའི་མཐོལ་
ཡིན་པས། དུས་གསུམ་རྒྱལ་བའི་ཞལ་བསྐྱར་ཀྱང་།

This kind of view, meditation and action is the very core of the enlightened vision of all the buddhas who ever came, who are here now or who will ever come, and so: **“Were all the buddhas of past, present and future to confer,”**

ཐོག་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཚེ་རྒྱལ་སྤྱིང་ཐོག་དོན་ལྡན་སྤྱིང་པའི་ལམ་གནད་འབྲས་བུའི་ཐུས་ཀྱི་འདི་ལས་ལྷག་
པ་མེད་པས། འདི་ལས་ལྷག་པའི་གདམས་ངག་མེད།

The supreme peak of all the yantras, the key point on the path of the Vajra Heart Essence of the Nyingtik, the quintessence of all fruition—nothing surpasses this. And so: **“No instruction would they find greater than this”.**

གདམས་ངག་འདིའི་བཟོད་བྱའི་དོན་ནི་བརྒྱུད་པའི་མན་ངག་གི་སྤྱིང་ལུར་ངེས་ཀྱང་། ཟློང་བྱེད་ཀྱི་ཚིག་
ཟུང་བུ་འདི་ཙམ་གྱི་སྤྱོད་ལྟར་ཡང་རིག་པའི་རྒྱལ་ལས་འཆར་དགོས་པས་ན། རིག་རྒྱལ་ཚོས་སྐྱའི་
གཏེར་སྟོན་གྱིས།

The real meaning of what is expressed in this instruction is the heart-essence of the pith instructions of the lineage, it is certain; yet even

the lines that express it, these few words, should arise, too, out of the creative power of rigpa. So: **“By the tertön of dharmakāya, the inner power of rigpa,”**

དེ་དག་གི་དོན་རྣམས་སྒྲོམ་པའི་ཤེས་རབ་ཀྱིས་ཉམས་སུ་སྐྱོང་བ་ཙམ་མེད་ཀྱང་། ལྷ་མ་དམ་པའི་ཞལ་
ལྷང་ཚོར་བ་མེད་པ་ལས། ཐོས་པའི་ཤེས་རབ་ཀྱིས་སྒྲོ་འདོགས་ལེགས་པར་བཅད་དེ། བསམ་པའི་ཤེས་
རབ་ཀྱིས་གཏན་ལ་ཕབ་ནས་བཀོད་པ་ཡིན་པས་ན། **ཤེས་རབ་སྐྱོང་ནས་གཏེར་དུ་སྒྲུངས།**

I have not the slightest experience of the actual meaning behind these words as a result of ‘the wisdom that comes from meditation’. Yet by hearing the unerring oral transmission of my holy master, I cleared away all doubts completely with ‘the wisdom that comes from listening’, and then came to a conclusive understanding through ‘the wisdom born of contemplation’, whereupon I composed this. And so it was: **“Brought out as a treasure from the depth of transcendental insight,”**

འཇིག་རྟེན་གྱི་གཏེར་ཕལ་པས་འཕྲལ་གྱི་དབུལ་བ་སེལ་བ་ཙམ་དང་མི་འདྲ་བས། **ས་རྗེའི་བརྩུད་དང་**
འདི་མི་འདྲ།

It is unlike any ordinary kind of worldly treasure, which might simply bring temporary relief from poverty. **“Nothing like ordinary treasures of earth and stone,”**

ལྷ་བའི་གནད་གསུམ་པོ་འདི་ཚོ་ག་གསུམ་གནད་དུ་བརྟེན་པ་ཞེས་སྤྱུལ་པའི་སྐུ་དགའ་རབ་དོ་རྗེ་ལྷ་
ངན་ལས་འདས་པའི་ཚོ་ནམ་མཁའ་འོད་ལུང་གི་དཀྱིལ་ནས་སློབ་དཔོན་ཚེ་པོ་འཇམ་དཔལ་བཤེས་
གཉེན་ལ་གནང་སྟེ་དགོངས་པ་དབྱེར་མེད་དུ་གྱུར་པའི་མན་ངག་ཡིན་པས་ན། དགའ་རབ་དོ་རྗེའི་ཞལ་
ཚེས་ཡིན།

These three vital points of the view, known as ‘Striking the Vital Point in Three Statements’, were given by the *nirmāṇakāya* Garab Dorje, from within a cloud of light in the sky as he passed into *nirvāṇa*, to the great master Mañjuśrīmitra. These are the very pith–instructions through which their realization became inseparable. **“For it is the final testament of Garab Dorje,”**

དེ་ལྟ་བུའི་གནད་མས་ངག་གི་དོན་གནད་དུ་འབྱོར་བས་ཀྱན་མཁྱེན་ཚོས་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་སྐུ་ཚོ་དེ་ཉིད་ལ་ཀ་
དག་ཚོས་ཟད་ཀྱི་དགོངས་པ་མངོན་དུ་གྱུར་ནས། མངོན་པར་ཚོགས་པར་སངས་རྒྱས་ཏེ། དེས་རིག་
འཛིན་འཇིགས་མེད་སྤྱིང་པ་ལ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་སྐུ་མངོན་དུ་བསྟན་ནས་རིག་འཛིན་བར་བརྒྱད་ཀྱི་རྒྱལ་དུ་
བྱིན་གྱིས་བརྒྱབས།

It was through penetrating to the essential meaning of this instruction that the omniscient king of Dharma, **Longchen Rabjam**, during his life-time directly realized the ‘wisdom mind’ of primordial purity, where all phenomena are exhausted and so awakened to complete and perfect buddhahood. Actually appearing in his wisdom body to the vidyādhara **Jikmé Lingpa**, he blessed him in the manner of the ‘sign transmission of the vidyādharas’.

དེས་ཁོ་བོ་ཅག་གི་བྱིན་ཆེན་རྩ་བའི་སྤྲོ་མ་ལ་ཞལ་ནས་སྨྲ་ན་དུ་བརྒྱུད་དེ་གདམས་ངག་གི་ངོ་སྤྲོད་བཏབ་
ནས་ཆོས་ཉིད་མངོན་སུམ་དུ་མཇུག་ཏེ། འགྲོ་བའི་དཔལ་མགོན་དུ་བཞུགས་པ་ལས་ཐོས་པའི་གདམས་
ངག་ཡིན་པས་ན། **བརྒྱུད་པ་གསུམ་གྱི་ཐུགས་བརྒྱུད་ཡིན།**

From him in turn, by means of ‘the transmission from mouth to ear’, our own kind root master, Jikmé Gyalwé Nyugu, received the introduction through this instruction, and encountered the true nature of reality face to face. And this is the instruction I heard from Jikmé Gyalwé Nyugu, while he was present among us as the glorious protector of all beings. That is why it is: **“The essence of the wisdom mind of the three transmissions”**.

འདི་ལྟ་བུའི་མན་ངག་གསེར་གྱི་ཡང་ལུ་ཀྟམ། ལྷིང་གི་ཐིག་ལེ་ལྟ་བུ་འདི་ཉམས་སུ་མི་ལེན་པའི་གང་ཟག་
ལ་བསྟན་དུ་ཕངས་ཤིང་། གདམས་ངག་སློག་ལྟར་བཙའ་ཞིང་། གནད་དོན་ཉམས་སུ་སྒྲངས་ནས་ཆོ་
གཅིག་གིས་སངས་རྒྱལ་སྐབས་པའི་གང་ཟག་ལ་མི་བསྟན་དུ་ཕངས་པས་ན། **ལྷིང་གི་བུ་ལ་གཏད་དོ་**
གྱུ། །

Pith-instructions such as these are like the finest of gold, like the very core of the heart. It would be a pity to teach them to people who would not put them into practice.

But then again it would be a pity, too, not to teach them to a person who would cherish these instructions like his or her own life, put their essential meaning into practice, and attain buddhahood in a single lifetime. So:

“It is entrusted to my heart-disciples, sealed to be secret.

ཟབ་དོན་ཡིན་ཅོ་ལྷིང་གི་གཏམ། །ལྷིང་གཏམ་ཡིན་ཅོ་དོན་གྱི་གནད། །དོན་གནད་ཡལ་བར་མ་དོར་
ཅིག །གདམས་ངག་ཟགས་སུ་མ་འཇུག་ཅིག །མཁས་པ་གྲི་རྒྱལ་པའི་ལྷན་ཆོས་རུང་བུ་བཀའ་བ་རེ་
ཞིག་རྗེས་སོ། །དགེའོ། །དགེའོ། །དགེའོ། །།

**It is profound in meaning, my heart's words.
It is the words of my heart, the crucial key
point.**

**This crucial point, do not let it go to waste!
Never let this instruction slip away from you!”**

With this brief commentary, ‘The Special Teaching
of the Wise and Glorious King’ is complete at this
point. Virtue! Virtue! Virtue!

